

סֵדֶר הַלְמוּד לְיוֹם ט' אֲנִיר (כ"ד לעומר)

סֵדֶר לְקוּטֵי מוֹהַר"ן הַיּוֹמִי:

הַזְרָה קַמֵּג

מַעֲלֵת הַמְקַבֵּל עֲצָה מִחֲכָמֵי הַדּוֹר, כִּי הוּא הַמְתַקֵּת הַדִּינִים. כִּי כְשֶׁצָּרִיךְ לְעֲצָה, וְאִינוּ יוֹדְעַי אֵיךְ לְעֲשׂוֹת, הִיא בְּחִינַת צְמִצּוּם, כִּי נִתְצַמְצַם שְׁכָלוֹ וְאִינוּ יוֹדְעַי אֵיךְ לְעֲשׂוֹת, וְהוּא בְּחִינַת דִּינִים כִּי דוֹעַ. וְעַל־יְדֵי שְׁהַחֲכָם נוֹתֵן לוֹ עֲצָה, הוּא מְרַחֵב לוֹ, וּמְאִיר בּוֹ חֲכָמָתוֹ. וְזֶה בְּחִינַת חֲסָדִים, כִּי חֶסֶד הוּא נְהִירוֹ דְחֲכָמָתָא, כְּמוֹ שְׁכַתוֹב בַּזְהַר הַקָּדוֹשׁ (לֶךְ לֶךְ דַּף צ"ד): 'אֵל נְהִירוֹ דְחֲכָמָתָא' וְכַתִּיב (תְּהִלִּים נ"ב): "חֶסֶד אֵל כָּל הַיּוֹם":

גַּם כְּתִיב (מְשָׁלֵי י"א): "תְּשׁוּעָה בְּרַב יוֹעֵץ", וְהַצְדִּיק נִקְרָא רַב, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוֹרָנָם לְבָרְכָה (תְּעֻנֵית ט): 'מִשָּׁה אֲיִדֵי דְנַפִּישׁ זְכוּתָהּ כְּרַבִּים דְּמִי'. **גַּם אִם מְקַבֵּל עֲצַת הַצְדִּיק,** אֵף שֶׁאֲחֶרֶךְ לֹא עָלְתָה לוֹ יָפָה מִעֲצָתוֹ, אֲזַי יוֹדְעַי שֶׁהָיָה רַק מִהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ. אֵךְ אִם לֹא הָיָה מְקַבֵּל עֲצַת הַצְדִּיק, הָיָה אֶפְשָׁר שֶׁתִּגִּיעַ לוֹ רָעָה בְּלִי גְזַר־דִּין שֶׁל מַעְלָה, רַק שֶׁהוּא בְּעֲצָמוֹ מְשַׁךְ עַל עֲצָמוֹ, כְּמוֹ שְׁכַתוֹב (מְשָׁלֵי י"ט): "אֵוֶלֶת אָדָם תְּסַלֵּף דְרַכּוֹ וְעַל ה' יִזְעַף לְבוֹ". אֵךְ אִם קַבֵּל עֲצַת הַצְדִּיק, יוֹדְעַי שֶׁהוּא רַק עַל פִּי מִשְׁפָּט שֶׁלְמַעְלָה:

וְהַזְרָה קַמֵּד לְשׁוֹן רַצְנוּ, זְכוֹרָנוּ לְזִרְכָה:

אֵין אָדָם מֵת וְחָצִי תֵאָוֶתוֹ בִּידּוֹ. (מְדַרְשׁ רַבָּה קַהֲלַת סְדֵר א), כִּי אֲצֵל הַצְדִּיק אֵין חֲלוּק בֵּין הַחַיִּים וּבֵין לְאַחַר מִיתָהּ, כִּי גַם לְאַחַר מִיתָהּ הוּא עוֹבֵד אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ. וְאֵין זֶה תְּחִלּוּק. אֵלָּא אֲצֵל זֶה

הָאָדָם שֶׁנִּמְשָׁךְ אַחַר תַּאֲוֹת אֲכִילָה וְשִׁתְיָה כָּל יָמָיו, וְלֵאחֵר מִיתָה
אֵין אוֹכֵל וְשׁוֹתֶה, זֶה נִקְרָא מֵת, וְהַמִּיתָה נִקְרָת אֲצִלוֹ. וַיֵּשׁ יָמִים
שֶׁהִתְרָה אֲכִילָה וְשִׁתְיָה, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ, זְכוּרָנָם לְבִרְכָה
(פְּסָחִים סח:): 'חֲצִיזוֹ לַה' וְחֲצִיזוֹ לָכֶם'. וְהַצְדִּיק, אֲפִלּוֹ בְּזֹאת הַחֲצִי הוּא
כּוֹבֵשׁ אֶת יָצְרוֹ, וְאוֹחִז אֶת תַּאֲוֹתוֹ בְּיָדוֹ. וְזֶהוּ וְחֲצִי תַאֲוֹתוֹ בְּיָדוֹ,
אֲפִלּוֹ זֹאת הַחֲצִי שֶׁהִתַּר לוֹ, אֲפִלּוֹ בְּזֶה הוּא אוֹחִז תַּאֲוֹתוֹ בְּיָדוֹ.
בְּיָדָיו זֶה אֵין מֵת, אֲלֵא תָמִיד חַי, אֲפִלּוֹ לְאַחֵר מִיתָה. וַאֲיִן חֲלוּק
אֲצִלוֹ בֵּין מִיתָה לְחַיִּים, כִּי תָמִיד הוּא עוֹבֵד הַשֵּׁם:

תּוֹרָה קַמָּה

אֵין אָדָם מֵת וְחֲצִי זְכוּ', זֶה בְּחִינַת מַחְלָקֶת, כְּתַרְגוּמוֹ (בְּרֵאשִׁית
מ"ט): "וְרָבוּ בְּעַלְי חֲצִים", 'בְּעַלְי פְּלִגְתָּא'. וְכִי שֶׁאוֹחִז תַּאֲוֹתוֹ
מִמַּחְלָקֶת, בְּיָדָיו כְּאֵלוֹ לֹא מֵת. כְּמוֹ שֶׁבִּקְשׁ דָּוִד: "אֲגִוְרָה בְּאֶהְלֶךְ
עוֹלָמִים" (יְרוּשְׁלָמִי שְׁקָלִים פָּרָק ב'): וְכִי אֶפְשָׁר לָדוֹר בְּשָׁנֵי עוֹלָמוֹת, אֲלֵא
שִׁיְהִיוֹ אוֹמְרִים דְּבַר הַלְכָה מִשְׁמוֹ (מִימְרָא זוֹ אֵיתָא נְמִי בַבְּלִי יַבְמוֹת צוֹ.
אֵלֵא דְשֵׁם בִּירוּשְׁלָמִי הַגִּירָסָא וְכִי עֵלְתָה עַל דַּעְתוֹ שֶׁל דוֹד שִׁיְהֵא חַי וְקַיִים לְעוֹלָמִים אֵלֵא
זְכוּ'. מְבוֹאֵר מִזֶּה בִּיּוֹתֵר דַּע"י שְׁאוֹמְרִים זְכוּ' הוּא חַי וְקַיִים לְעוֹלָם וְאֵינוֹ מֵת) וְאֵז 'כְּאֵלוֹ
לֹא מֵת'. אֲבָל עַל־יְדֵי מַחְלָקֶת, מְצִינּוֹ שֶׁלֹּא אָמְרוּ הַלְכָה מִשְׁמָם,
כְּמוֹ אַחֲרַיִם וַיֵּשׁ אוֹמְרִים (כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ ז"ל בְּהוֹרֵיּוֹת יג: עֵין שָׁם):

וּתּוֹרָה קַמָּה

עֵדוֹת ה' נֶאֱמָנָה זְכוּ' (תְּהִלִּים י"ט). כִּי הַדָּבָר קָשָׁה אֵיךְ הַתּוֹרָה
הַנִּקְרָאת אֵשֶׁת יְכוּלָה לְהַעֲיֵד, הֲלֵא אֵשֶׁת פְּסוּלָה
לְעֵדוֹת. וְהַתְּרוּץ עַל זֶה, שֶׁהִיא מִחֲפִימַת פְּתִי, בְּשִׁבִיל זֶה יְכוּלָה
לְהַעֲיֵד, כְּמוֹ שֶׁמּוֹבָא בְּ"חֲשׁוֹן מִשְׁפָּט" הַלְכוֹת עֵדוֹת סִימָן ל"ה סָעִיף

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'קדמ ןמזח רנ"ת זצ"ל ״צדק צנני מוקזה שדף צחד מספרי רבנו יהיה תיקון רב" ן
״חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת ״נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות ן

י"ד, 'תקנת קדמונים הוא, דבמקום שאין אנשים רגילים להיות, נשים נאמנות'. וזה ידוע, שעקר תאוות הם בפטר, בבחינת (משלי ט): "מים גנובים ימתקו" וכו', ואין בני אדם רגילים שם. אבל התורה היא עומדת שם, וקוראת אותו מי פתי יסור הנה וכו' (שם) (זהר אחרי דף נ"ח), ומחמת תשוקת תאוות אינו שומע קריאתה, ואחר גמר תאוות הוא מרגיש תקף קריאתה, ומתחרט תקף על העברה. וזאת החרטה, זה בחינת "מחכימת פתי", כי בשעת העברה היה בו רוח שטות, ואחר גמר העברה הטה אָזו לְאמריה של התורה, והחכים ומתחרט. בשביל זה התורה אף על פי שהיא אשה יכולה להעיד, כי היא עומדת במקום שאין אנשים רגילים שם כנ"ל: (מסימן קמ"ד עד כאן, לשון רבנו זכרוננו לברכה):

תּוֹרָה קַמָּז

כָּשֶׁם שְׁמִי שֶׁהוּא עֲזוּת פָּנִים אֵין לוֹ חֶלֶק בַּתּוֹרָה, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוּרָנָם לְבָרְכָהּ (חגיגה יד): 'דָּבָר צָוָה לְאֵלֶּף דּוֹר, שֶׁבִּקְשׁ הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ־הוּא לְתַן הַתּוֹרָה לְאֵלֶּף דּוֹרוֹת, רָאָה שֶׁאֵין הָעוֹלָם מִתְקַיֵּם וּנְתַנָּה לְעֹשְׂרִים וְשִׁשָּׁה דּוֹרוֹת, וְעָמַד וּשְׁתַּלֵּן וְכוּ', וְהֵן הֵן עֲזֵי פָנִים שֶׁבַדּוֹר'. נִמְצָא שֶׁהָעֲזֵי פָנִים אֵינָם בְּכָלֵל קְבֵלַת הַתּוֹרָה, כִּי הֵם מִהַתְתַּקְע"ד דּוֹרוֹת שֶׁלֹּא הָיוּ רְאוּיִים לְקַבֵּל הַתּוֹרָה. וְכֵן אָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוּרָנָם לְבָרְכָהּ (נדרים כ): 'מִי שִׁישׁ בּוֹ עֲזוּת בִּידוּעַ שֶׁלֹּא עָמְדוּ רַגְלֵי אָבוֹתָיו עַל הַר סִינַי', נִמְצָא שֶׁהָעֲזוּת פָּנִים אֵין לוֹ חֶלֶק בַּתּוֹרָה. כְּמוֹ כֵן, מִי שֶׁהוּא אִישׁ שֶׁפֵּל וְנִבְּזָה וְאֵין בּוֹ שׁוּם עֲזוּת דְּקִדְשָׁה, אֵין לוֹ גַּם־כֵּן חֶלֶק בַּתּוֹרָה, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוּרָנָם לְבָרְכָהּ (פיצה כ"ה): 'מִפְּנֵי מָה נִתְּנָה תּוֹרָה

לְיִשְׂרָאֵל מִפְּנֵי שֶׁהֵן עֲזִיזִין. כִּי צָרִיד שִׁיְהִיָּה בּוֹ עֲזוֹת דְּקֻדְשָׁה, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוֹרֶנּוּם לְבִרְכָּה (אָבוֹת פָּרָק ה'): 'הָיִי עֹז כַּנְּמָר'. וְעַל-יְדֵי עֲזוֹת דְּקֻדְשָׁה שִׁישׁ בּוֹ, הוּא מְקַבֵּל עֲזוֹת דְּקֻדְשָׁה מִהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וְהוּא בְּחִינַת (תְּהִלִּים ס"ח): "תָּנוּ עֹז לְאֱלֹקִים, אֵל יִשְׂרָאֵל הוּא נוֹתֵן עֹז וְתַעֲצוּמוֹת לָעָם", 'תָּנוּ עֹז לְאֱלֹקִים', זֶה בְּחִינַת אֲתֵעְרוּתָא דְּלִתְתָּא, שֶׁעַל-יְדֵי-זֶה שִׁישׁ לָנוּ עֲזוֹת דְּקֻדְשָׁה לְעַמֵּד כְּנֶגֶד כָּל הַקָּמִים עָלֵינוּ לְמַנַּע אוֹתָנוּ מֵעֲבוּדֵתָנוּ, חַס וְשָׁלוֹם, וְאָנוּ מִתְגַּבְּרִין בְּעֲזוֹת גָּדוֹל כְּנֶגְדָם, שִׁזְהוּ עֲזוֹת דְּקֻדְשָׁה, עַל-יְדֵי-זֶה אָנוּ נוֹתְנִין כְּבִיכּוֹל עֹז וְכֹחַ לְמַעְלָה, בְּבְחִינַת "תָּנוּ עֹז לְאֱלֹקִים". וְעַל יְדֵי זֶה נִתְעוֹרַר לְמַעְלָה בְּחִינַת עֲזוֹת דְּקֻדְשָׁה, וְנִשְׁפָּע עָלֵינוּ, בְּבְחִינַת "אֵל יִשְׂרָאֵל הוּא נוֹתֵן עֹז וְתַעֲצוּמוֹת לָעָם", שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ מִשְׁפִּיעַ עָלֵינוּ עֲזוֹת דְּקֻדְשָׁה, וְנוֹתֵן לָנוּ עֹז וְתַעֲצוּמוֹת, לְעַמֵּד כְּנֶגֶד הָעֲזוֹת דְּסִטְרָא אַחֲרָא שֶׁל כָּל הָעֲזִיזִים שְׂבִדוֹר, שְׂאִי אֶפְשָׁר לְעַמֵּד כְּנֶגְדָם, כִּי-אִם עַל-יְדֵי עֲזוֹת דְּקֻדְשָׁה. כִּי כְּשֵׁאִין לוֹ עֲזוֹת דְּקֻדְשָׁה, בּוֹדָאִי יִבְטְלוּ אוֹתוֹ הַמוֹנְעִים מִתּוֹרָתוֹ וְעֲבוּדָתוֹ, כִּי אִין לְאָדָם חֵלֶק בְּתוֹרָה כְּשֵׁאִין לוֹ עֲזוֹת דְּקֻדְשָׁה כַּנִּלְ:

וְצָרִיד: לְפִלְס דְּרָכֵיו אִידָּהּ לְהִתְנַהֵג עִם הָעֲזוֹת, לְבָלִי לְהִיּוֹת, חַס וְשָׁלוֹם, עֲזוֹת פָּנִים, כִּי הִיא מִדָּה רַעָה מְאֹד כַּנִּל, וְאֶפְעַל-פִּי-כֵן יִהְיֶה לוֹ עֲזוֹת דְּקֻדְשָׁה. וּמִדַּת עֲנָוָה הוּא עֲנִין אַחַר לְגַמְרִי, וְעַקֵּר מִדַּת הָעֲנָוָה כְּשִׁיְהִיָּה בְּמִדְרַגָּה שְׂיוּכַל לְכַתֵּב עַל עֲצָמוֹ כְּמוֹ מִשָּׁה רַבָּנוּ, עָלָיו הַשָּׁלוֹם (בְּמִדְבַר י"ב): "וְהָאִישׁ מִשָּׁה עָנָו מְאֹד", זֶהוּ מִדְרַגַּת הָעֲנָוָה בְּתַכְלִית, וְכְמוֹ שֶׁמְצִינוּ בְּאִמּוֹרָאִים שֶׁאָמַר רַב יוֹסֵף (סוֹטָה מ"ט:): 'לֹא תִתְּנִי עֲנָוָה דְּאִיכָּא אֲנָא':

סדר קצור לקוטי מוהר"ן הי"מ:

לקבל עצה מהצדיק - קמג

א על-ידי שמקבל עצה מצדיקי אמת נעשה המתקת הדינים, גם על-ידי-זה יבוא לו ישועה, גם אם אינו מקבל עצה מצדיקים אז אפשר שתבוא לו רעה חס ושלום על-ידי עצמו בבחינת: "אולת אדם תסלף דרכו" וכו' (משלי י"ט ג) אבל אם הוא מקבל עצה מצדיקים אף אם אחר-כך לא עלתה לו יפה הוא יודע שהוא רק מלמעלה:

אין אדם מת וחצי א - קמד

א הצדיק שמשבר תאות אכילה עד שאפלו בימים שהתרה אכילה ושתיה, כמו שאמרו רבותינו, זכרונם לברכה: 'ביום טוב חציו לה' וחציו לךם' (פסחים ס"ח) אויחו גם כן תאותו בידו, אצל הצדיק הנה אין חלוק בין מיתה לחיים, כי תמיד הוא עובד השם:

אין אדם מת וחצי ב - קמה

א מי שאוהו תאותו ממחלקת זוכה שיאמרו דבר הלכה משמו, ואז הוא דר בשני עולמות וכאלו לא מת:

עדות השם נאמנה - קמו

א התורה עומדת אצל האדם בתקף תשוקת תאותו, וקוראה אותו: "עד מתי פתים תאהבו פתי" (משלי א' כב), ומחמת תשוקת תאותו אינו שומע קריאתה, ועושה העברה מחמת הרוח שטות שנכנס בו אבל אחר גמר תאותו הוא מרגיש תכף את קול קריאתה ומתחרט על העברה:

עזות דקדושה – קמו

א מי שהוא עזות פנים אין לו חלק בתורה, וכן להפוך מי שאין בו עזות דקדושה אין לו גם כן חלק בתורה. כי צריך שיהיה לו עזות דקדושה כמו שאמרו רבותינו, זכרונם לברכה: 'הוי עז בנמר' (אבות פרק ה) ומדת הענוה הוא ענין אחר לגמרי, ועקר מדת הענוה שיהיה במדרגה שיוכל להתפאר שהוא ענו, כמו משה רבנו, עליו השלום שכתב בעצמו "והאיש משה ענו", וכמו שמצינו שאמר רב יוסף: 'לא תיתני ענוה דאיכא אנא' (סוטה מ"ט), זהו מדרגת הענוה בתכלית:

סדר יפני מוהר"צ"ת היפני:

ובבואי למאהלוב התחילו עלי מחדש מניעות הרבה מלנסע לרבנו זכרוננו לברכה כי כבר מבאר לעיל קצת שהיה לי מניעות ויסורים הרבה לאין קץ בתחלת התקרבותי אליו, אשר אי אפשר להבין כלל איך זכיתי לשברם, וכל השומעם תצלינה אזניו ולא בארתי חלק אף מהם אך עקר גדל היסורים והמניעות לא נתמהמהו הרבה כי השם יתברך זכני ששברתיים במהירות מגדל חזקי שיהיה איך שיהיה אהיה מקרב אליו זכרוננו לברכה ויעבר עלי מה ותקף גרש אותי אבי מביתו, ועל ידי זה הכרחה זוגתי אחר כך במשך חצי שנה לירד גם כן משלחן אבי נרו יאיר והיינו נזונים על שלחנו וכשראה אבי ובני ביתנו שאי אפשר להטות דעתי בשום אופן נסתלקו ממני וגם זוגתי אף על פי שלא היתה דעתה אז מסכמת כלל על נסיעתי לרבנו זכרוננו לברכה, הכרחה גם כן בעל כרחיה לביטל דעתה כי ידעה והבינה שאי אפשר למנע אותי מרבנו זכרוננו לברכה בשום אופן בעולם וכל מה שעבר בזה אי אפשר לספר אך עקר תקף היסורין והמניעות

זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'סמח ◀ צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב"ל" ▶
◀ "חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ונצח" שע"י ישיבת תיקון המידות ▶

לֹא נִתְמַהְמְהוּ הַרְבֵּה אִם אָמַנְם בְּיָדַי גַּם אַחַר כֶּךָ הָיוּ לִי יְסוּרִים
וּמְנִיעוֹת הַרְבֵּה כִּמְעַט בְּכָל נִסְיָעָה וְנִסְיָעָה אֶךְ אַף עַל פִּי כֵן הָיוּ
יְסוּרִים וּמְנִיעוֹת שְׂאֵפֶשֶׁר לְסַבְּלָן, מֵאַחַר שֶׁכָּבַר הָיִיתִי נֶזְוֶן עַל
שְׁלֹחָנִי וְכָל אִישׁ שׁוֹרֵר בְּבֵיתוֹ וְהָיִיתִי נוֹסֵעַ בְּכָל עֵת שְׂרָצִיתִי בְּכָל
שְׁלֹשָׁה אִו אַרְבָּעָה שָׁבוּעוֹת אִו פָּחוֹת וְלִפְעָמִים יִשְׁבְּתִי אֶצְלוֹ אִיזָה
זְמַן וּבְכָל פֶּעַם שָׁמַעְתִּי דְבָרֵי אֱלֹקִים חַיִּים, תּוֹרוֹת וְשִׁיחוֹת
וּמַעֲשִׂיּוֹת נִפְלְאוֹת וְנוֹרְאוֹת אֲשֶׁר לֹא נִשְׁמָעוּ מֵעוֹלָם, אֲשֶׁר הֶחְיָה
אוֹתִי וְאֵת כָּל הַשּׁוֹמְעִים מִפִּי וּמִפִּי כֶּתָבִי לְדוֹרֵי דוֹרוֹת לְעוֹלָמִי עַד
וְלִנְצַח נִצְחִים הֵלֵא הֵם כְּתוּבִים עַל סִפְרָנוּ הַחֲפִיץ בְּאַמֶּת יִרְאֶה
בְּעֵינָיו וּבְלִבּוֹ יִבִּין וַיֵּשׁוּב לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עַל־יָדָם, וַיִּבִּין וַיִּשְׁכִּיל אֶפְסָם
קִצָּה מֵהַ שְׁזַפְנֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בַּיָּמִים הָהֵם לְשִׁמְעַ מִפִּי הַקְּדוֹשׁ
וְהַנּוֹרָא, דְּבָרִים שְׁכֶפְסָה עֲתִיק־יּוֹמִין, דְּבָרִים שְׁלֹא שָׁמַעְתָּן אֲזַן
מֵעוֹלָם וְכוּ' וְכוּ'; וְכָל זֶה נִמְשָׁךְ בְּעֶרְךָ אַרְבַּע שָׁנִים אַחַר כֶּךָ בְּשֵׁנֵת
תְּקַם"ז הַנִּ"ל שֶׁהִתְחִיל גְּלוֹתִי וְטִלְטוּלִי לְמֵאֵהֱלוֹב חֲזָרוּ וְנִתְחַדְּשׁוּ
עָלַי מִחֲדָשׁ לְגַמְרֵי כָּל הַמְּנִיעוֹת יוֹתֵר מִבִּתְחִלָּה רַק שֶׁבְּאַפְּן אֶחָד
הָיוּ קָלִים מִבִּתְחִלָּה מִחֲמַת שְׁהִיִּיתִי כְּבָר חֲזָק בְּדַעְתִּי מְאֹד מְאֹד
בְּלִי שְׁעוֹר כִּי כְּבָר זָכִיתִי לְשִׁמְעַ מֵהַ שְׁשִׁמְעֵתִי וְלִטְעַם מִצוּף דְּבִשׁ
אַמְרֵי הַנְּעִימִים וְהַקְּדוּשִׁים וְעַל יָדֵי זֶה הָיָה לִי הַכַּח לְשַׁבֵּר
הַמְּנִיעוֹת כִּי זֶה כָּלֵל אֶצְלָנוּ שְׁעַקֵּר כָּל הַמְּנִיעוֹת הֵם רַק מְנִיעוֹת
הַמַּח וְכוּ' כִּמְבֹאֵר בְּסִפְרֵים בְּכַמָּה מְקוֹמוֹת עֵינִ שָׁם (לְקוּטֵי תַנְיָנָא סִימָן
מ"ו) וְכָל מֵהַ שְׁעֵבֵר עָלַי אֲזוּ בְּמֵאֵהֱלוֹב אִי אֶפְשָׁר לְסַפֵּר אֶךְ בְּקִצּוֹר
אַסְפֵּר קִצָּת:

הִנֵּה אַחַר יוֹם הַכְּפוּרִים נִסְעֵתִי לְמֵאֵהֱלוֹב כַּנִּ"ל, וּבָאתִי לְשָׁם בְּיוֹם
חַמִּישֵׁי י"ג תְּשִׁרֵי וְלֹא מְצָאתִי חוֹתְנִי בְּבֵיתוֹ כִּי הָיָה בְּקֶרְמִינִין
כַּנִּ"ל וְחוֹתְנִי הָיָה חָשׁוּב וְיָקָר שָׁם מְאֹד מְאֹד בְּתַכְלִית הַחֲשִׁיבוֹת

וְגַם מִכָּבֶד הָיָה מִתְנַגֵּד גְּדוּל עַל כָּל הַחֲסִידִים אֲפֵלוּ עַל גְּדוּלֵי
הַמְּפָרָסִים וְאֲשֶׁתוֹ וְכָל-בְּנֵי בֵיתוֹ כָּלָם הָיוּ מִתְנַגְּדִים וְהָיָה בְּאַמַּת
צַדִּיק וּבַעַל מַעֲשִׂים טוֹבִים אַךְ הָיָה שָׁקוּעַ בְּדַעְתּוֹ דְּבָרֵי בַעֲלֵי
הַמַּחְלָקֶת מִכָּבֶד שֶׁחָלְקוּ עַל גְּדוּלֵי הַחֲסִידִים כַּמְּפָרָסִים, וּמַחֲמַת זֶה
הָיָה חֶזֶק בְּעֵינָיו הַהִתְנַגְּדוֹת מְאֹד וְכֵן כָּל בְּנֵי בֵיתוֹ וְגַם אֲשֶׁתוֹ בְּכָל־
וּבְפָרֵט עָתָה שֶׁעָלָה לְגַדְלָהּ יוֹתֵר בְּיָדָי הָיוּ לִי יִסּוּרִים יוֹתֵר כִּי
כָּלָם הָיָה לָבָם חֶלּוּק עִמִּי אֲבָל זֹאת יָדְעוּ שְׂאִין בְּיָדָם לְמַנַּע אוֹתִי
בְּשׁוּם אִפֹּן כִּי יָדְעוּ שְׂאֵנִי חֶזֶק בְּדַעְתִּי בְּלִי שְׁעוֹר כַּנִּ"ל:

סֵדֶר לְקוּפֵי עֲצוֹת הַיּוֹמֵי:

מִזֵּבֵּשׁ שְׁעוֹשֵׂי מִשְׁאֵל-וּמִתָּן הוּא שְׁעַת מְלַחֲמָה, כִּי צָרִיךְ אֶז
לְחַם עִם הַפְּטָרָא-אֲחָרָא, לְבָרֵר וּלְהַעֲלוֹת מִשָּׁם נִיצוּצוֹת
הַקְּדוּשׁוֹת, כִּי עֵקֶר הַמִּשְׁאֵל-וּמִתָּן הוּא לְבָרֵר נִיצוּצוֹת. וְעַל-יְדֵי
שְׁעוֹשֵׂי מִשְׁאֵל-וּמִתָּן בְּאַמוּנָה בְּפִשׁוּטוֹ, שִׁיְהִיָּה הַדְּבֹר דְּבֹר-אֲמַת,
שִׁיְהִיָּה הַזֵּן הֵן וְהָלְאוּ לָאוּ, גַּם עַל-יְדֵי שְׂמֻקְשָׁר מַחֲשַׁבְתּוֹ אֶל
הַתּוֹרָה; כִּי כְּשֶׁעוֹשֵׂי מִשְׁאֵל-וּמִתָּן צָרִיךְ שִׁיְהִיָּה רַק חִיצוֹנִיּוֹת
מַחֲשַׁבְתּוֹ בְּהַמִּשְׁאֵל-וּמִתָּן, אֲבָל פְּנִימִיּוֹת מַחֲשַׁבְתּוֹ צָרִיךְ לְקַשֵּׁר אֶל
הַתּוֹרָה כַּנִּ"ל עַל-יְדֵי-זֶה זוֹכֶה לְבָרֵר וּלְהַעֲלוֹת כַּמָּה נִיצוּצוֹת וְכַמָּה
וְכַמָּה קְדוּשׁוֹת נְפוּלוֹת עַל-יְדֵי הַמִּשְׁאֵל-וּמִתָּן, וְנַעֲשֶׂה עֲלֵית
הָעוֹלָמוֹת וְתַקּוּנֵי גְּדוּלִים עַל-יְדֵי הַמִּשְׁאֵל-וּמִתָּן כְּמוֹ עַל-יְדֵי תְּפִלָּה
(שם).

מִחַ תְּאַוֹת מָמוֹן הִיא אֲחַת מִשְׁלֹשׁ תְּאַוֹת רָעוֹת, שֶׁהֵן מִפְּסִידִין
וּפּוֹגְמִין הִירָאָה שְׁבִלָב. וְעַל-יְדֵי שְׂמֻקְבִּלִין חַג-הַפֶּסַח כָּרְאוּ, עַל-
יְדֵי-זֶה מְתַקְּנִים תְּאַוֹת מָמוֹן, וְעַל-יְדֵי-זֶה זוֹכִין לִירָאָה וּלְהַשְׁפָּעַת
הַנְּבוּאָה וְלְתְּפִלָּה וְכוּ' (לקו"ת סי' א; ועי' יראה אות כ).
מִי שֶׁרוֹצֶה לְתַן פְּרָנְסָה לְהַתְּלוּיִים בּוֹ, הוּא צָרִיךְ שִׁיְהִיָּה

זֶה נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'סג - אָמַר מְנוּחָה רַבִּי זְעִיר לְ"עֲדָה לְעַד מְנוּחָה שְׂדֵה לְעַד מְנוּחָה רַבִּי רַבִּי יְהוּדָה תִּיקוּן לְכַל" -
- "חֵק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר" יֵצֵא לְאוּר ע"י הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאֵנִיחָה" שְׁע"י יִשְׁבֵּת תִּיקוּן הַמִּידוֹת -

אִישׁ-חֵיל, וְלֹא יִהְיֶה הַהֶפֶךְ (שְׁקוֹרִין שְׁלִימֵזְלֵנִיק), כִּי צָרִיךְ שִׁיחָה לֹו
קֶצֶת מִמְשָׁלָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה יוּכַל לְהַמְשִׁיךְ פְּרָנְסָה (שֵׁם ס' ז).

נִישׁ עֵבְרָה, שְׁעַל-יְדֵי עֵבְרָה זֹאת נַעֲשִׂין בְּעַל־יְחֻבוֹת בְּעוֹלָם.
וְצָרִיכִין לָשׁוּב בְּתִשׁוּבָה בְּכָל־יְמֵי, וְלְהַתְחַנֵּן לְפָנֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ
לְהַצִּילוֹ מֵעֵבְרָה זֹאת. וְהַזְמַן לָזֶה הוּא כְּשֶׁהוּא בְּמַחִין דְּגַדְלוֹת
(שִׁיחוֹת-הַר"ן סִימָן קִיב).

נֹא עַל-יְדֵי שְׂמִיחַת תּוֹרָה וּמְצוּהָ עַד שְׂמֵרָקָד מִחֲמַת שְׂמִיחָה, עַל-יְדֵי
זֶה הָאָדָם נִתְעַלָּה בְּמָמוֹן (לְקו"ת ס' פֵּא).

סֵדֶר סְפֹרֵי מַעֲשֵׂי־יְמֵי:

מַעֲשֵׂה ו - מִמֶּלֶךְ עֲנִיו

מַעֲשֵׂה בְּמֶלֶךְ אֶחָד וְהָיָה לוֹ חָכָם אָמַר הַמֶּלֶךְ לְהַחֲכֹם: בְּאֲשֶׁר שָׂישׁ
מֶלֶךְ שְׂחוֹתָם עֲצָמוֹ שֶׁהוּא גָבוֹר גָּדוֹל וְאִישׁ אֶמֶת וְעָנוּ וְהִנֵּה
גָבוֹר-אֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁהוּא גָבוֹר, מִחֲמַת שְׂסָבִיב מְדִינָתוֹ הוֹלֵךְ הַיָּם, וְעַל
הַיָּם עוֹמְדִים חֵיל עַל סְפִינּוֹת עִם הוֹרְמָאטִים [תּוֹתָחִים], וְאֵינָם
מְנִיחִים לְהִתְקַרֵּב וְלִפְנֵי מִן הַיָּם יֵשׁ (מְקוֹם שְׂטוֹבְעִין בּוֹ שְׁקוֹרִין) זוֹמֵפִ
[בִּיצָה טוֹבַעֲנִית] גָּדוֹל סְבִיב הַמְּדִינָה, שְׂאִין שָׁם כִּי אִם שְׂבִיל קָטָן,
שְׂאִינוֹ יָכוֹל לֵילֵךְ שָׁם כִּי אִם אָדָם אֶחָד, וְגַם שָׁם עוֹמְדִים
הוֹרְמָאטִים, וּכְשִׁיבּוֹא אֶחָד לְהִלָּחֵם, מוֹרִים עִם הַהוֹרְמָאטִים,
וְאִי-אֶפְשָׁר לְהִתְקַרֵּב לְשָׁם, אֵךְ מֵה שְׂחוֹתָם עֲצָמוֹ אִישׁ אֶמֶת
וְעָנוּ-זֶה אֵינִי יוֹדֵעַ, וְאֲנִי רוֹצֵה שְׂתִּבִּיא אֵלַי הַפֶּאטְרֵעַט [דְּמוֹת
דְּיוֹקָן] שֶׁל אוֹתוֹ הַמֶּלֶךְ, כִּי יֵשׁ לְהַמֶּלֶךְ כָּל הַפֶּאטְרֵעַטִין שֶׁל כָּל
הַמְּלָכִים, וְהַפֶּאטְרֵעַט שֶׁלוֹ לֹא נִמְצָא אֶצֶל שׁוֹם מֶלֶךְ, כִּי הוּא נִסְתָּר
מִבְּנֵי-אָדָם, כִּי הוּא יוֹשֵׁב תַּחַת כְּלָה [וִילוֹן], וְהוּא רָחוֹק מִבְּנֵי
מְדִינָתוֹ הֵלֶךְ הַחֲכָם אֶל הַמְּדִינָה אָמַר הַחֲכָם בְּדַעְתּוֹ, שְׂצָרִיךְ לוֹ

לִידַע מַהוּת הַמְּדִינָה, וְעַל יְדֵי מַה יֵּדַע הַמַּהוּת שֶׁל הַמְּדִינָה?
עַל-יְדֵי הַקְּאֲטָאוּיִשׁ שֶׁל הַמְּדִינָה (הֵינּוּ עֲנִינֵי צְחוּק, שְׁקוֹרִין קְאֲטָאוּיִשׁ), כִּי
כְּשֶׁצָּרִיכִים לִידַע דְּבָר, צָרִיכִים לִידַע הַקְּאֲטָאוּיִשׁ שֶׁל אוֹתוֹ הַדְּבָר,
כִּי יֵשׁ כַּמָּה מִינֵי קְאֲטָאוּיִשׁ: יֵשׁ אֶחָד שֶׁמְכִינּוּ בְּאַמַּת לְהַזִּיק לְחֵבְרוֹ
בְּדַבָּרָיו, וּכְשֶׁחֵבְרוֹ מִקְפִּיד עָלָיו, אוֹמֵר לוֹ: אֲנִי מְצַחֵק, כְּמוֹ שְׂכַת־טוֹב:
[מִשְׁלֵי כוּ] "כְּמַתְּלֵהֶּ" וְכוּ' וְאָמַר: הֲלֹא מְצַחֵק אָנִי! וְכֵן יֵשׁ אֶחָד
שֶׁמְתַכֵּן בְּדֶרֶךְ צְחוּק, וְאֶף-עַל-פִּי-כֵן חֵבְרוֹ נִזְוֵק עַל-יְדֵי דְבָרָיו וְכֵן
יֵשׁ כַּמָּה מִינֵי קְאֲטָאוּיִשׁ וְיֵשׁ בְּכָל הַמְּדִינּוֹת מְדִינָה שְׂכוּלָלֶת כָּל
הַמְּדִינּוֹת, וּבְאוֹתָהּ הַמְּדִינָה יֵשׁ עֵיר אַחַת שְׂכוּלָלֶת כָּל הָעִירוֹת שֶׁל
כָּל הַמְּדִינָה שְׂכוּלָלֶת כָּל הַמְּדִינּוֹת, וּבְאוֹתָהּ הָעֵיר יֵשׁ בֵּית אֶחָד
שְׂכוּלָלֶת כָּל הַבָּתִּים שֶׁל כָּל הָעֵיר שְׂכוּלָלֶת כָּל הָעִירוֹת שֶׁל
הַמְּדִינָה שְׂכוּלָלֶת כָּל הַמְּדִינּוֹת, וְשָׁם יֵשׁ אָדָם שְׂכָלוֹל מְכָל הַבֵּית
וְכוּ', וְשָׁם יֵשׁ אֶחָד שֶׁעוֹשֶׂה כָּל הַלִּיצָנוֹת וְהַקְּאֲטָאוּיִשׁ שֶׁל הַמְּדִינָה.

סֵדֶר שְׂלָחוּ עֵירוֹף הַיּוֹמִינִי:

(ג) ככל משפטי עירובי חצירות ושיעורו ושאתו מערבת
בשבילו ושמערבין שלא לדעתו אם אין הבית פתוח אלא לחצר
א' ושקטן יכול לגבותו ושיכול אחד לזכות לכלם (ושאם היו שותפין א"צ
לערב) כך דיני שיתוף: הגה ואפילו היה משותף עם שכיניו בסחורה לזה
ביין ולזה בשמן אין צריך להשתתף והוא שיהיה בכלי אחד (טור סימן שס"ו):
(ד) משתתפין בכל מיני מאכל ואפילו ד' וה' מיני מאכל מצטרפין
למזון שתי סעודות: (ה) בכל מיני מאכל משתתפין חוץ
מגודגדניות שהוקשו לזרע ותבלין ופולין יבשים ולא בעלי בצלים
שלא גדלו אורך זרת ולא בכמהין ופטריות ולא בכפניות ולא
בעדשים ולא בחטים ושעורים ולא בירק שהוא בשיל ולא בשיל
ולא במים לבדם ולא במלח לבדו אבל אם עירבם יחד משתתפין

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'סנב ✧ אמר מוהר"ש"ל "צדק צני מקוה שדף צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רב" ✧
✧ "חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות ✧

בהם ויש אומרים דדוקא כשנתן לתוכן שמן ויש אומרים שמערבין בתבלין: (ו) כל דבר שרגילים ללפת בו את הפת שיעורו ללפת בו פת הנאכל לשני סעודו' וכל שאין מלפתין בו הפת שיעורו כדי לאכול ממנו ב' סעודו' ובשר חי לא הוי ליפתן וצריך כדי שיאכל ממנו ב' סעודו' אבל צלי הוי ליפתן ושיעורו ללפת בו ב' סעודות חומץ הוי ליפתן וכן יין מבושל אבל יין חי לא הוי ליפתן ושיעורו שתי רביעיות וכן שיעור שאר משקים: (ז) משתתפין בשני ביצים אפילו חיים בשני רמונים בחמשה אפרסקים בליטרא ירק בין חי בין מבושל בפולים לחים מלא היד בתפוחי יער מלא הקב: (ח) משתתפין אפילו באוכל שאינו ראוי לו אם ראוי לשום אדם כגון לנזיר ביין ולישראל בתרומה וכן (הנודר) מאוכל זה או נשבע שלא יאכלנו משתתף בו ויש אומרים דהיינו דוקא כשנדר או נשבע שלא יאכלנו אבל אם נדר או נשבע שלא יהנה ממנו אין משתתפין לו בה (ואם אמר קונם הנאתו או אכילתו עלי לכ"ע אין משתתף בה) (טור): (ט) אמר על ככר היום חול ולמחר קודש או קונם משתתפין לו בה שבין השמשות עדיין לא נתקדשה ודאי וראוי היתה מבעוד יום אבל אם אמר היום קונם ולמחר חול אין משתתפין לו בה שאינה ראויה עד שתחשך חצר הפתוח לשני מבואות ושיתף עם כל א' מהם מותר עם כל א' מהם לטלטל ממנו לחצר ומחצר לתוכו ואסור לטלטל כלים ששבתו במבוי זה למבוי האחר דרך החצר ואם לא שיתף עם שום א' מהם אם הוא רגיל עם שניהם לצאת ולבא בחול דרך עליהם אוסר על שניהם ואם הוא רגיל עם האחד ועם השני אינו רגיל אותו שרגיל אוסר ושאינו רגיל אינו אוסר ואם שיתף עם אותו שאינו רגיל הותר הרגיל לעצמו אם שיתפו ביניהם וכן אם היה רגיל עם שניהם

ושיתף עם אחד מהם מותר השני שהרי סילק עצמו ממנו ואם
 המבוי שרגיל בו שיתפו ביניהם ואותו שאינו רגיל לא שיתפו
 והוא לא שיתף לא עם זה ולא עם זה דוחים אותו אצל שאינו רגיל
 ויסתלק מאותו שרגיל כדי שיהא מותר כיון שהוא אינו מפסיד
 בדבר שהרי לא שיתף עמהם ויש ריוח לאחרים שע"י זה יהיו
 מותרים כופין אותו על מדת סדום:

סדר לקוטי תפלות היומי:

תפלה קיט תרעהח: {מיוסד ע"פ תורה קנ"ט} "נדבות פי רצה נא
 ה' ומשפטיך למדני דרך פקודיך הבינני ואשיחה
 בנפלאותיך דרך שקר הסר מפני ותורתך חנני" רבונו של עולם,
 מלא רחמים נותן התורה, עזרנו והושיענו, וזכנו לעסק בתורתך
 הקדושה יומם ולילה קדשנו במצותיך ותן חלקנו בתורתך ותטהר
 רעיוני ולבי לעבודתך עד שאזכה ללמד תורה לשמה באמת,
 שיהיה כל פונתי בלמודי באמת לשמה לבד, בלי שום פניות
 ומחשבות אחרות כלל, "בלתי לה' לבדו" ואתה ברחמיך תעזרני
 בכל עת לקדש ולטהר עצמי כראוי עד שאזכה שיהיה כל למודי
 בשביל שכינת עזך, לאקמא שכנתא מעפרא, עד שיעלה כל
 למודי להשכינה שהיא אמצעי בינו יתברך ובין העולם, ותקבל
 השכינה הקדושה כל למוד תורתך באהבה גדולה ועל ידי זה
 תמשיך עלינו כל השפעות ויהיה נעשה מלמוד תורתנו שפע
 רוחניות ושפע גשמיות, שתעלה השפע מעסק תורתנו הקדושה
 להחיות כל העולמות העליונים, וכל המלאכים ושרפים ואופנים
 וחיית הקדש, וכל דרי מעלה, וגם תירד השפע גשמיות על ידי
 למוד תורתנו לכל בני ישראל עמה ותשפיע לנו על ידי זה בני
 חיי ומזוני בשפע גדול וקדושה, עשר וכבוד וחיים וצדקה וברכה

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'סנד - צמח מנוהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שיהי צדד מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ונצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם וְכָל טוֹב בְּזֶה וּבְבֹא:

תִּתְרַעַט: וּבְכֵן תִּרְחַם עָלֵינוּ וְתַעֲזֹרֵנוּ וְתוֹשִׁיעֵנוּ שְׁכָל הָאֲדָמָה
וְהָאֲוִירִים שְׁנֵשְׂאוֹב מִהַתּוֹרוֹת שֶׁל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ הַקְּטָנִים
בְּמַעֲלָה, אֲשֶׁר אֵין זוֹכִים שִׁיְהִיָּה לְמוֹדֵם עוֹלָה לְהַשְׁכִּינָה, אֲשֶׁר
לְמוֹדֵם נִתְפָּזֵר בְּאֲוִיר בְּלִילָה עַל יְדֵי הָרוּחַ הַקָּר שֶׁל כָּל הַגְּרָדִינִי
נְמוֹסִין הַיּוֹצֵאִין בְּלִילָה וּמִכָּה עֲלֵיהֶם וְכָל בְּנֵי עוֹלָם שׁוֹאֲבִין מֵאֲדָמָה
אֵלָיו:

תִּתְרַפ: אֲנִי ה' עוֹשֶׂה נִפְלְאוֹת גְּדוֹלוֹת לְבִדְךָ רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעֲנֶךָ,
וְזַכְּנוּ שְׁנֵשְׂאוֹב וּנְקִיבֵל מֵאֱלֹהֵי הָאֲדָמָה שֶׁל אֱלֹהֵי הַתּוֹרוֹת לְטוֹבָה,
שְׁנֵזֻכָּה שִׁיְהִיָּה נַעֲשֶׂה אֶצְלָנוּ מִהֶם טַל תּוֹרָה, טַל אֲזוֹרוֹת, סֵם חַיִּים
וְעַל יְדֵי זֶה נִזְכָּה לְהַתְּעוֹרֵר בְּכָל יוֹם בְּהַתְּעוֹרְרוֹת חֲדָשׁ בְּחֶשֶׁק
נִמְרָץ וְהַשְׁתּוֹקְקוֹת גְּדוֹל לְעַסֵּק בְּתוֹרָתְךָ וּבַעֲבוּדָתְךָ הַקְּדוֹשָׁה
בְּאַמֶּת וְתִהְיֶה תּוֹרָתְךָ הַקְּדוֹשָׁה חֲדָשָׁה בְּעֵינֵינוּ לְגַמְרֵי בְּכָל יוֹם
וְיוֹם, וְנִזְכָּה לְעֵלוֹת מַעֲלָה מַעֲלָה בְּקִדְשָׁתְךָ הָעֲלִיזָה עַד שְׁנֵזֻכָּה
לְחֲדָשׁ חֲדוֹשִׁין דְּאֲזוֹרֵייתָ אֲמִתִּים עַל יְדֵי זֶה, עַל יְדֵי שְׁנִקְבֵּל
וְנִשְׂאֵב מֵאֱלֹהֵי הָאֲדָמָה הַנִּמְשָׁכִין מִכַּמָּה וּכַמָּה תּוֹרוֹת שֶׁל כַּמָּה בְּנֵי
אָדָם וַיִּצְטָרְפוּ אֶצְלָנוּ צְרוּפִים חֲדָשִׁים קְדוֹשִׁים בְּתוֹרָתְךָ הַקְּדוֹשָׁה,
עַד שְׁנֵזֻכָּה עַל יְדֵי זֶה לְחֲדָשׁ חֲדוֹשִׁין אֲמִתִּים בְּתוֹרָתְךָ הַקְּדוֹשָׁה
בְּכָל יוֹם וְיוֹם כְּרִצוֹנְךָ הַטוֹב:

תִּתְרַפָּא: וְתִשְׁמְרֵנוּ וְתִצִּילֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּבְחַסְדֶיךָ הַגְּדוֹלִים
שֶׁלֹּא יִזִּיק לָנוּ חֵם וְשָׁלוֹם בְּחִינַת הַטַּל הַזֶּה הַנִּעֲשֶׂה מֵאֱלֹהֵי הַתּוֹרוֹת
הַמְתַּפְּזָרִים בְּאֲוִיר שֶׁלֹּא יִגִּיעַ לָנוּ חֵם וְשָׁלוֹם עַל יְדֵי זֶה הַתְּעוֹרְרוֹת
לְרִדִיפַת הַמִּשָּׂא וּמִתָּן וְהַשְׁלֵשִׁים וְתִשַׁע מְלָאכוֹת וְתִצִּילֵנוּ מִתְּאוֹת
מָמוֹן וּמִרְדִיפַת וּמִרְדוֹת הָעוֹלָם הַזֶּה וְהַבְּלִיּוֹ, רַק נִזְכָּה לְהַשְׁלִיךְ
יְהִיבֵנוּ עַל ה' וְלִבְטַח בְּךָ לְבַד שְׂאֵתָה תִּכְלָלֵנוּ וְתִפְרָנֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ

הַרְבִּים בְּעֵתוֹ וּבְזִמְנוֹ, וְלֹא נִיַּע לָרִיק וְלֹא נִלְד לְבִהְלָה, רַק כָּל
תְּשׁוּקָתָנוּ יִהְיֶה לְתוֹרָתְךָ וְלַעֲבוּדָתְךָ בְּאַמֶּת תָּמִיד יוֹמָם וְלַיְלָה
וּנְתַעֲזָר בְּכָל יוֹם וְיוֹם וּבְכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה בְּהַתְעוֹרְרוֹת וְחִשְׁק
וְרָצוֹן חֲדָשׁ לְגִמְרֵי אֱלֹהֶיךָ וְלְתוֹרָתְךָ וְלַעֲבוּדָתְךָ בְּאַמֶּת וּבְלֵב שָׁלֵם
בְּרָצוֹנְךָ הַטּוֹב, עַד שְׁנֹזְכָה לַעֲסֹק בְּתוֹרָתְךָ לְשִׂמְחָה כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ
וְלָשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת וְלִקְיָם מִצּוֹתֶיךָ וְלְהַתְדַבֵּק בְּךָ תָּמִיד, מֵעַתָּה
וְעַד עוֹלָם אָמֵן סְלָה:

תְּפִלָּה קכ תתרכפז: {מיוסד ע"פ תורה ק"ס} יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ ה'
אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׂאֲזוּכָה תָּמִיד לְקַבֵּל עַל יְדֵי
נְשִׁימָתֵי אֲוִירִים קְדוֹשִׁים וְטַהוֹרִים הַבָּאִים מִדְּבוּרִים קְדוֹשִׁים וְעַל
יְדֵי זֶה אֲזוּכָה לְדַפֵּק דְּקֹדֶשְׁךָ וְתִסָּבֵב בְּרַחֲמֶיךָ וְתַעֲזֹר לִי וְתוֹשִׁיעֵנִי
שְׂהַדְּפֵךְ שְׁלִי יִהְיֶה דוֹפֵק וְנוֹקֵשׁ בִּי לְטוֹבָה, וַיִּזְכִּירְנִי עַל יְדֵי דְפִיקָתוֹ
לַעֲבוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ כְּמוֹ שְׂכָתוֹב: "קוֹל דְּוִדֵי דוֹפֵק, פִּתְחֵי לִי
אֲחוֹתֵי רַעֲיָתִי יוֹנָתֵי תַמָּתֵי, שְׂרָאֲשֵׁי נִמְלָא טָל, קוֹצוֹתֵי רְסִיסֵי
לֵילָה" וְתִשְׁמְרֵנִי וְתִצְיַלְנִי מִרוּחַ שְׁטוֹת מִרוּחַ רָעָה, וְלֹא אֶשְׂאוֹב
וְלֹא אֶקַּבֵּל בְּנְשִׁימָתֵי שׁוּם אֲוִיר וְרוּחַ רָעָה הַנִּמְשָׁךְ מִהַסְטֵרָא אַחֲרָא
הַבָּא מִדְּבוּרִים פְּגוּמִים, וְתַגֵּן עָלַי וְתִשְׁמְרֵנִי וְתִצְיַלְנִי מִהַדְּפֵק
דְּסְטֵרָא אַחֲרָא, וְלֹא יִהְיֶה כַח לְהַדְּפֵק לְדַפֵּק בִּי לְהַזְכִּירְנִי לְתַאֲוֹת
עוֹלָם הַזֶּה וְהַבְּלָיו חַם וְשָׁלוֹם, וְתִשְׁמְרֵנִי וְתִצְיַלְנִי תָּמִיד מִכָּל חֲטָא
וְעוֹן מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

תתרכפג: אָנָּה רַחוּם בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים עֲשֵׂה מַה שְׂתַּעֲשֶׂה בְּרַחֲמֶיךָ
הַרְבִּים וְחֲסָדֶיךָ הָעֲצוּמִים בְּאִפְּן שְׂאֲזוּכָה לָשׁוּב אֵלֶיךָ מִהֲרָה, אֲדוֹן
הַנְּפִלְאוֹת מְחַיֶּה חַיִּים, מְזַכִּיר נְשִׁכָחוֹת דְּפֵק בִּי לְטוֹבָה, וְהַזְכִּירְנִי
בְּכָל עֵת לָשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאִפְּן שְׂאֲזוּכָה לְתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה בְּאַמֶּת, חֵישׁ
קַל מִהֲרָה וְלֹא אֶשׁוּב עוֹד לְכַסְלָה, רַק אֲזוּכָה לַעֲבֹד אוֹתְךָ תָּמִיד

זֶקֶק נָתַן וְכֹל יַעֲבֹר

ג'שנ׳ ז'מזר מ'והר'נ'ת ז'צ'ל "צ'ד מ'קוה ש'ד'ד מ'ספ'ר'י ר'בנ'ו י'הי'ה ת'יקו'ן ר'כ'ל"
ז'מזר מ'והר'נ'ת ז'צ'ל "צ'ד מ'קוה ש'ד'ד מ'ספ'ר'י ר'בנ'ו י'הי'ה ת'יקו'ן ר'כ'ל"
ז'מזר מ'והר'נ'ת ז'צ'ל "צ'ד מ'קוה ש'ד'ד מ'ספ'ר'י ר'בנ'ו י'הי'ה ת'יקו'ן ר'כ'ל"

בְּאַמֶּת וּבְלֵב שָׁלֵם וּלְהַתְדַבֵּק בְּךָ בְּאַמֶּת, אֲנִי וְזֵרְעִי וְזֵרַע זֵרְעֵי וְכָל
יוֹצְאֵי חֶלְצֵי וְכָל זֵרַע עִמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם, אָמֵן סְלָה: